

yderligere erfaringer vedrørende provenuet af indkomstbeskatningen, hvorom der endnu kun foreligger slutligningstal for 1975.

Endelig var der på mødet enighed om, at udligningsordningen for 1977 skulle ændres på følgende punkter i forhold til ordningen for 1976:

1) Medens udligningen i 1976 kun blev foretaget på grundlag af personlige indkomstskatter, indgår i ordningen for 1977 såvel personlige indkomstskatter som selskabsskatter. Selskabsskatterne er kun af væsentlig betydning i Godthåb og Ivigtut kommuner, hvor de udgør henholdsvis ca. 1,8 mill. kr. og ca. 1,0 mill. kr., og de medfører, at skatteprovenuet pr. indbygger i disse to kommuner øges yderligere i forhold til de øvrige kommuner.

2) Den begrænsning i udligningsordningen for 1976, der lå i, at ingen kommune kunne modtage et udligningstilskud, der var større end kommunens eget skatteprovenu, er ikke medtaget i den foreslåede ordning for 1977, hvilket får betydning for Kangåtsiaq og Thule kommuner, hvoraf førstnævnte har været i en særlig vanskelig økonomisk situation.

3) Medens der ved udligningen i 1976 blev set bort fra beboere i visse områder, foretages udligningen for 1977 på grundlag af kommunernes samlede folketal.

Den foreslåede ordning bygger i øvrigt på følgende principper:

1. Grundlag.

Udligningen foretages på grundlag af slutligningen vedrørende 1975. For Umanak kommunes vedkommende er dog bortset fra indtægter hidrørende fra udbytteskat fra mineselskabet Greenex, idet disse indtægter fra 1976 tilfalder landskassen. Slutligningen er foretaget af kommunerne. En del sager er dog indanket for skatterådet, men behandlingen heraf forventes kun at bevirke mindre væsentlige ændringer i forhold til slutligningen, hvorfor denne er lagt til grund for lovforslaget.

2. Tilskudsberettigede og bidragydende kommuner.

Kommuner, hvis indkomstskatteprovenu pr. indbygger beregnet ved anvendelse af den gennemsnitlige beskatningsprocent i samtlige kommuner i Grønland (reguleret indkomstskatteprovenu) er mindre end 85 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, modtager et udligningstilskud fra kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af dette gennemsnit.

3. Anvendte folketal.

Til grund for udligningen lægges kommunernes samlede folketal, der også anvendes ved fordelingen mellem kommunerne af indførselsafgiftsindtægterne og tilskuddene efter objektive kriterier.

4. Beregning af udligningstilskud.

Udligningstilskuddet til en kommune udgør forskellen mellem det samlede indkomstskatteprovenu, kommunen ville have haft, såfremt provenuet pr. indbygger havde svaret til 85 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, og det samlede indkomstskatteprovenu beregnet på basis af det regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger.

5. Beregning af udligningsbidrag.

Kommuner, hvis indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 200 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, bidrager forlods af deres samlede indkomstskatteprovenu med et så stort beløb til finansiering af de samlede udligningstilskud, at deres indkomstskatteprovenu pr. indbygger nedbringes til 200 pct. af det gennemsnitlige.

Den resterende del af de samlede udligningstilskud betales af kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner. Fordelingen mellem de pågældende kommuner sker ud fra forholdet mellem deres samlede indkomstskatteprovenuer med fradrag af forlods betalte bidrag.

Af bilagstabel 1 fremgår de enkelte kommuners samlede provenu pr. indbygger samt det regulerede provenu pr. indbygger i procent af det gennemsnitlige faktiske skatteprovenu. Bortset fra Ivigtut kommune, der har et af de øvrige kommuner helt afvigende provenu pr. indbygger, ligger det regulerede skatteprovenu pr. indbygger mellem 16 pct. af det gennemsnitlige i Kangåtsiaq kommune og 183 pct. i Godthåb kommune.

Denne kraftige spredning imellem kommunerne formindskes, som det fremgår af bilagstabel 2, betydeligt i kraft af udligningen, således at Kangåtsiaq kommune efter udligning bringes op på 85 pct. af det gennemsnitlige skatteprovenu, medens Godthåb kommune som det andet yderpunkt reduceres til 139 pct. af gennemsnittet.

Som det ligeledes fremgår af tabel 2 medfører udligningsordningen en omfordeling af i alt 8,7 mill. kr. mellem kommunerne.